

VETERINÄR FODERKONTROLL
ASSOCIATION FOR SAFE FEED

Nationella branschriktlinjer för foder- inklusive foderråvaruproducenter

En vägvisare till kvalitetssäkring för foder-
inklusive foderråvaruproducenter

Innehåll

1	Inledning	4
1.1	När blir en vara foder?	4
1.2	Branschriktlinjernas syfte	4
1.3	Certifiering av system för fodersäkerhet.....	5
1.4	Avgränsningar	5
1.5	Lagstiftning	5
2	Definitioner	7
3	Grundförutsättningar	9
3.1	Ansvar.....	9
3.2	Dokumentation	10
3.3	Spårbarhet	10
3.4	Principer för en säker produktion	11
3.5	Transporter	11
3.6	Plan för sanering.....	11
4	Nationella branschriktlinjer för foder- inklusive foderråvaruproducenter 12	
4.1	Anmälan för registrering/godkännande av foderanläggning	12
4.2	Utformning av produktionslokaler och processutrustning	14
4.3	Processbeskrivning och flödesschema	14
4.4	Personal och kompetens.....	15
4.5	Tillgång till ett kvalificerat laboratorium.....	16
4.6	Rutiner och frekvenser för inspektion, rengöring och underhåll	16
4.7	Bekämpningsprogram för skadedjur och insekter	17
4.8	Specifikationer för ursprungsmaterial, tillsatser och processhjälpmedel	17
4.9	Identifikation av risker i produktionen i enlighet med HACCP-principer	18
4.10	Produktinformation.....	19
4.11	Spårbarhet för ursprungsmaterial och sålt foder resp. foderråvara.....	20
4.12	Rutiner för uppföljning vid reklamation från kund	20
4.13	Referensprov	21
4.14	Transport.....	21
4.15	Provtagning och analys	22

4.16	Rutiner för att förebygga förväxling eller korskontaminering mellan undermålig och prima vara	23
4.17	Regelbunden uppdatering av kontrollprogrammet	23
4.18	Ansvarig person/befattning för fodersäkerhetsarbetet	24
5	Revidering och uppdatering av branschriktlinjer	24
	Bilaga 1. Rengöringskrav för olika produktkategorier av föregående last (går utöver gällande lagstiftning, ej granskade av Jordbruksverket).....	25
	Bilaga 2. Sammanfattning över krav gällande dokumentation	28

1 Inledning

Dessa nationella branschriktlinjer har utarbetats av föreningen Veterinär Foderkontroll (VFK) i samråd med Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA) och Jordbruksverket och består av 18 punkter som beskriver VFK:s normer för fodersäkerhet, se kapitel 4. Mer information om VFK:s normer för fodersäkerhet finns på VFK:s hemsida, www.vfk.se.

Riktlinjerna ska ses som VFK:s tolkning av gällande foderlagstiftning, grundat på försiktighets- och HACCP-principer.

För vissa branscher, som t ex för mejerierna, kan det finnas ytterligare branschriktlinjer som kan överlappa denna samling eller som kan innehålla andra tolkningar. Foder- och foderråvaruproducenter använder branschriktlinjerna på frivillig basis. Riktlinjernas aktualitet säkerställs genom VFK:s regelbundna revideringar av desamma.

1.1 När blir en vara foder?

Det är avsikten som styr om en vara är ett foder eller inte. En vara som är avsedd som livsmedel betraktas som livsmedel fram till dess att syftet ändras. I den stund man bestämmer sig för att en vara ska användas i fodertillverkning och/eller utfodring är produkten ett foder. Om det är osäkert om en vara kommer att användas som livsmedel eller foder betraktas den som ett livsmedel.

Observera att för livsmedel som har animaliskt innehåll (t.ex. mjölk och ägg) måste lagstiftningen om animaliska biprodukter (ABP) respekteras innan produkten kan konverteras till ett foder. Eftersom det inte finns något minimiinnehåll för material av animaliskt ursprung, omfattar ABP-lagstiftningen alla sådana livsmedel som består av, innehåller eller kontaminerats med produkter av animaliskt innehåll.

För mer information se ”[Kommissionens tillkännagivande om riktlinjer för användning av livsmedel som inte längre är avsedda som livsmedel som foder](#)”, kap 4.

1.2 Branschriktlinjernas syfte

I förordning (EG) nr 183/2005 anges att medlemsstaterna ska uppmuntra utarbetandet av nationella riktlinjer för god praxis och tillämpning av HACCP-principerna. Branschriktlinjerna för foder inklusive foderråvaror ska tjäna som stöd för de foderproducerande företagen och syftar till att ge vägledning om hur man förebygger faror såsom förekomst av patogena mikroorganismer, kemiska främmande ämnen och fysiska föremål i foder och foderråvaror, som i förlängningen kan innebära en fara för djurs och människors hälsa. Relevant lagstiftning redovisas under respektive punkt i de nationella branschriktlinjerna för foder- inklusive foderråvaruproducenter, se kapitel 4.

Branschriktlinjerna går inte in i detaljnivå eftersom varje foderanläggning är unik. Av den anledningen måste branschriktlinjerna anpassas efter de speciella förutsättningar som råder på anläggningen innan de implementeras för att ge maximal nytta ur ett fodersäkerhetsperspektiv för företaget.

Branschriktlinjerna kommer att spridas till VFK:s medlemsföretag samt finns tillgängliga på VFK:s hemsida, www.vfk.se. Det går också att nå branschriktlinjerna från Jordbruksverkets hemsida, www.jordbruksverket.se samt via EU-kommissionens register. Branschriktlinjerna är öppna och kan med fördel användas i olika kvalitetssäkringssystem.

1.3 Certifiering av system för fodersäkerhet

De företag som önskar uppnå en större trovärdighet mot marknaden kan välja att låta certifiera sitt systematiska arbete för fodersäkerhet mot en erkänd standard. Certifieringen utförs då av en oberoende part. En certifiering av ditt fodersäkerhetsarbete kan ge en lägre kontrollfrekvens av den behöriga myndigheten. Mer information gällande offentlig kontroll finns på [Jordbruksverkets hemsida](#).

1.4 Avgränsningar

Branschriktlinjerna avser framställning av foder inklusive foderråvaror till produktionsdjur samt sällskapsdjur. Som foderråvara räknas bland annat de biprodukter (drank, drav, vassle, brödrester med flera) som går till djurfoder från livsmedelsanläggningar, tekniska anläggningar osv. Beskrivningen avser hygien och säkerhet från och med att ursprungsmaterial anländer till det foder- eller foderråvaruproducerande företaget till och med transport av foder respektive foderråvara. Branschriktlinjerna avser inte primärproduktion av foder, tillverkning av färskt sällskapsdjurfoder samt frågor gällande GMO. Gällande transport av fiskmjöl hänvisas det till de ”[Nationella branschriktlinjerna för besiktning och rengöring av fordon efter transporter av foder innehållande fiskmjöl](#)”. Riktlinjerna beskriver inte uppbyggnaden av kvalitetssystem och ger inte en detaljerad beskrivning av dokumentationsrutiner, eftersom detta är företagsspecifikt. Däremot ges rekommendationer om nödvändig dokumentation. Branschriktlinjerna är inte juridiskt bindande och kan inte ersätta kännedom om kraven i EG/EU-förordningar och nationell lagstiftning.

1.5 Lagstiftning

Följande regelverk är de mest centrala gällande dessa branschriktlinjer. För en fullständig lista av relevanta svenska lagar och förordningar samt Jordbruksverkets föreskrifter i sin senaste version hänvisas till Jordbruksverkets hemsida, www.jordbruksverket.se. För att hitta en specifik EU-förordning alternativt direktiv går det via [EUR-Lex](#) söka fram den och där välja senaste konsoliderade version.

- [Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet](#)
- [Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG](#)
- [Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005 av den 12 januari 2005 om fastställande av krav för foderhygien](#)
- [Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EEG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG](#)
- [Kommissionens förordning \(EU\) nr 142/2011 av den 25 februari 2011 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om genomförande av rådets direktiv 97/78/EG vad gäller vissa prover och produkter som enligt det direktivet är undantagna från veterinärkontroller vid gränsen](#)
- [Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG av den 7 maj 2002 om främmande ämnen och produkter i djurfoder](#)
- [Statens jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd om foder \(SJVFS 2018:33\)](#)
- [Statens jordbruksverks föreskrifter \(SJVFS 2006:84\) om befattning med animaliska biprodukter och införsel av andra produkter, utom livsmedel, som kan sprida smittsamma sjukdomar till djur och människor \(senast uppdaterad version SJVFS 2014:43\)](#)

2 Definitioner

I dessa nationella branschriktlinjer gäller följande definitioner:

Animalisk biprodukt (ABP) – hela kroppar eller delar av kroppar från djur, produkter av animaliskt ursprung eller andra produkter som fås från djur och inte är avsedda som livsmedel, inbegripet ägg, embryon och sperma (förordning (EG) nr 1069/2009)

Fara – biologisk, kemisk eller fysikalisk agens i eller i form av livsmedel eller foder som skulle kunna ha en negativ hälsoeffekt (förordning (EG) nr 178/2002).

Faroanalys – Insamling och värdering av information om faror och förhållanden som gör att dessa uppkommer, för att avgöra vilka som är viktiga för livsmedelssäkerheten och som därför ska beaktas i HACCP-planen (Codex alimentarius, allmänna principer för livsmedelshygien; CAC/RCP 1-1969, rev 4 (2003), annex).

Flödesschema – En systematisk presentation av sekvensen av steg eller processer i produktionen eller beredningen av en viss livsmedelsprodukt planen (Codex alimentarius, allmänna principer för livsmedelshygien; CAC/RCP 1-1969, rev 4 (2003), annex).

Foder – alla ämnen eller produkter, inbegripet tillsatser, och oberoende av om de är bearbetade, delvis bearbetade eller obearbetade, som är avsedda för utfodring av djur (förordning (EG) nr 178/2002).

Foderblandning – blandning av minst två foderråvaror, med eller utan fodertillsatser, avsedd att användas som helfoder eller kompletteringsfoder för djur (förordning (EG) nr 767/2009)

Foderföretag – varje privat eller offentligt företag som med eller utan vinstsyfte bedriver någon av de verksamheter som hänger samman med produktion, framställning, bearbetning, lagring, transport eller distribution av foder, samt alla producenter som producerar eller lagrar foder för utfodring av djur på sin egen jordbruksanläggning (förordning (EG) nr 178/2002).

Foderföretagare – de fysiska eller juridiska personer som ansvarar för att kraven i livsmedelslagstiftningen uppfylls i det foderföretag de driver (förordning (EG) nr 178/2002).

Foderhygien – de åtgärder och villkor som är nödvändiga för att bemästra faror och säkerställa att ett djurfoder är tjänligt med hänsyn till dess avsedda användningsområde (förordning (EG) nr 183/2005).

Foderråvara – produkter av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, vars främsta syfte är att uppfylla djurs näringsbehov, i naturligt tillstånd, färska eller konserverade liksom produkter

som härletts därur genom industriell bearbetning och organiska eller oorganiska ämnen, med eller utan fodertillsatser, som är avsedda för utfodring av djur, antingen direkt som sådana, eller efter bearbetning eller för att framställa foderblandningar eller som bärare i förblandningar (förordning (EG) nr 767/2009).

Fodertillsats – ämnen, mikroorganismer eller preparat, utom foderråvaror och förblandningar, som avsiktligt tillsätts foder eller vatten för att särskilt fylla en eller fler av de funktioner som anges i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 1831/2003.

Färskt sällskapsdjurfoder – sällskapsdjurfoder som innehåller visst kategori 3-material som inte har genomgått någon annan typ av konservering än kylning eller frysning (förordning (EU) nr 142/2011).

Förblandning – blandningar av fodertillsatser eller blandningar av en eller flera fodertillsatser med foderråvaror eller vatten som används som bärare och som inte är direkt avsedda för utfodring (förordning (EG) nr 1831/2003).

HACCP – ett system som identifierar, utvärderar och styr faror som är viktiga för fodersäkerheten (Codex alimentarius, allmänna principer för livsmedelshygien; CAC/RCP 1-1969, rev 4 (2003), annex).

Helfoder – foderblandning som genom sin sammansättning ger dagsbehovet av näring (förordning (EG) nr 767/2009).

Insatsvara – en vara som används i tillverkning av andra varor. Insatsvaror kan vara råvaror, halvfabrikat eller färdiga komponenter. Insatsvarorna kan vara både jordbruksvaror och industrivaror, men inte färdiga konsumtionsvaror.

Kompletteringsfoder – foderblandning med högt innehåll av vissa ämnen men som genom sin sammansättning bara tillgodoser dagsbehovet av näring om det ges i kombination med annat foder (förordning (EG) nr 767/2009).

Kritisk gräns – ett kriterium som skiljer det acceptabla från det oacceptabla (Codex alimentarius, allmänna principer för livsmedelshygien; CAC/RCP 1-1969, rev 4 (2003), annex).

Kritisk styrpunkt (CCP) – en funktion (till exempel hantering, process) vid vilken en styrande åtgärd kan tillämpas och är nödvändig för att förebygga eller undanröja en foderburen fara eller reducera den till en acceptabel nivå (CAC/RCP 1-1969, Rev. 4 (Codex alimentarius, allmänna principer för livsmedelshygien; CAC/RCP 1-1969, rev 4 (2003), annex).

Lastbärare – En enhet för att hålla samman gods under transport och lagring. Exempel på lastbärare är container, flak och lastpall.

Primärproduktion av foder – produktion av jordbruksprodukter, särskilt odling, skörd, mjölkning, uppfödning av djur (före slakt) eller fiske som enbart resulterar i produkter som inte genomgår någon hantering efter det att de har skördats,

insamlats eller fångats, med undantag av enkel fysisk behandling (förordning (EG) nr 183/2005).

Processhjälpmedel – alla ämnen som inte i sig används som foder, men som används avsiktligt vid bearbetning av foder eller foderråvaror för att uppnå ett visst tekniskt mål under behandlingen eller bearbetningen och som kan resultera i en oavsiktlig men tekniskt sett oundviklig förekomst av rests substanser eller derivat därav i slutprodukten, förutsatt att dessa rests substanser inte inverkar negativt på djurs och människors hälsa eller på miljön och inte har någon teknisk inverkan på slutprodukten (förordning (EG) nr 1831/2003).

Produktionsdjur – a) alla djur som hålls, göds eller föds upp av människor och används för framställning av livsmedel, ull, päls, fjädrar, hudar och skinn eller andra produkter som fås från djur eller för annat ändamål inom jordbruket, b) hästdjur. (förordning (EG) nr 1069/2009).

Spårbarhet – möjlighet att spåra och följa livsmedel, foder, livsmedelsproducerande djur eller ämnen som är avsedda att eller kan förväntas ingå i ett livsmedel eller foder genom alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan (förordning (EG) nr 178/2002).

Stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan – alla stadier, inbegripet import, från och med primärproduktion av ett livsmedel till och med dess lagring, transport, försäljning eller tillhandahållande till slutkonsumenten och, när det är relevant, import, produktion, framställning, lagring, transport, distribution, försäljning och tillhandahållande av foder (förordning (EG) nr 178/2002).

Sällskapsdjur – djur av sådana arter som, utan att användas som livsmedel, i normala fall hålls och föds upp av människor i annat syfte än användning som produktionsdjur. (förordning (EG) nr 1069/2009).

Ursprungsmaterial – begrepp i dessa branschriktlinjer för att särskilja inkommande foderråvara (=ursprungsmaterial) från utgående foderråvara i en anläggning som framställer foderråvaror.

3 Grundförutsättningar

3.1 Ansvar

Det är foder- respektive foderråvaruproducenternas fulla ansvar att fodret respektive foderråvarorna är säkra, det vill säga att de inte är skadliga eller på annat sätt olämpliga som foder. I förordning (EG) nr 178/2002 betonas att foderföretagaren omedelbart skall informera de behöriga myndigheterna när foder släppts ut på marknaden som inte uppfyller kraven för fodersäkerhet. Foderföretagen skall även ha system för spårbarhet i alla stadier i produktions-,

bearbetnings- och distributionskedjan samt förfaranden för att omedelbart kunna dra tillbaka produkten från marknaden. För att möjliggöra detta krävs spårbarhet ett steg tillbaka och ett steg framåt i kedjan. Den behöriga myndighetens roll är att kontrollera att lagkraven uppfylls. En viktig del av detta är att kontrollera att nödvändiga och fungerande system finns på plats som kontrollerar fodersäkerheten, d.v.s. genom revision av foderföretagens kontrollprogram.

3.2 Dokumentation

En adekvat dokumentation är nödvändig bl.a. för att man vid systemrevision ska kunna bedöma om fodersäkerheten är under kontroll. Följande allmänna krav ställs på dokumentation:

- Skriftliga arbetsbeskrivningar för alla rutiner som kan påverka fodersäkerheten ska finnas lätt tillgängliga för personalen i samband med inköp av insatsvaror, produktion av foder- och foderråvaror samt försäljning av dessa.
- Mätvärden och arbetsmoment ska journalföras i lämplig omfattning för att kunna bevaka förändringar, verifiera att rutiner följs och vid behov genomföra felsökning.
- Praktiska rutiner för avvikelserapportering ska utarbetas.
- Åtgärder som gjorts vid avvikelse ska dokumenteras.
- Efter upprepad avvikelse ska uppföljning ske för att utreda och förebygga att samma avvikelse sker igen.
- System för arkivering ska finnas. Arkiveringstid för olika typer av dokument och information ska fastställas om det inte finns reglerat i lagstiftningen, se [bilaga 2](#).
- Om data lagras på elektroniska media ska krav på datasäkerhet uppfyllas:
 - Back-up rutiner ska finnas.
 - Information (om t ex kunder, leverantörer, ursprungsmaterial, såld foderråvara) ska kunna tas fram inom några timmar vid behov.
 - Vid byte av datasystem måste det säkerställas att äldre information snabbt kan tas fram.

3.3 Spårbarhet

Det är viktigt att ursprungsmaterialet samt foder inklusive foderråvarorna kan spåras vid behov. Lämpliga rutiner för att underlätta spårbarheten ska finnas samt rutiner för att kunna dra in foder respektive foderråvaror från marknaden om dessa utgör en risk för djurs eller människors hälsa. Ifall misstanke finns om att ett foder eller en foderråvara inte uppfyller kraven för fodersäkerhet ska företagets kunder omedelbart få information om varför fodret respektive foderråvaran dragits tillbaka. Även Djurkontrollenheten på Jordbruksverket ska omedelbart informeras

på [blankett D51](#), som kan skickas med e-post till foderABPkontroll@jordbruksverket.se samt via telefon på 036-15 50 00 (växel).

3.4 Principer för en säker produktion

Principer för en säker produktion bygger på...

- Att försiktighetsprincipen används, det vill säga att man avstår från sådant som vetenskapen inte entydigt har visats vara ofarligt.
- Att personal har de kunskaper och kvalifikationer som krävs för tillverkning av foder och foderråvaror samt att man minimerar sannolikheten för att något icke önskvärt introduceras i fodret genom arbetsmiljön, fodertillverkningsprocessen, tillsatser och ursprungsmaterial, arbetarnas hygien, korskontaminering med mera.
- Att ett väl implementerat, dokumenterat och upprätthållet HACCP-system (Hazard Analysis and Critical Control Points) finns vilket även bör ta hänsyn till de sju principerna i Codex Alimentarius, se även [punkt 4.9](#). HACCP-systemet bör samtidigt ge utrymme för den flexibilitet som kan behövas i olika situationer. Faroanalysen används för att identifiera eventuella faror och därigenom kunna förebygga eller begränsa dem så att de inte utgör någon risk för produktionen.

3.5 Transporter

Oavsett vilket transportmedel som används, med bil, tåg eller båt, är transportföretaget och transportören ansvarig för att säkerställa att utrustningen som används för transporten uppfyller kraven för fodersäkerhet (förordning (EG) 183/2005). Vid lastning, transport och lossning av foder (inklusive foderråvaror), bulk eller säckat, ska nödvändiga åtgärder vidtas för att säkerställa att produkten inte kommer i kontakt med patogena mikroorganismer, kemiska främmande ämnen samt fysikaliska föremål som kan äventyra produktens säkerhet.

Vid alla transporter måste en faroanalys utföras av den som är ansvarig för transporten. Faroanalysen skall säkerställa att effektiva förebyggande åtgärder samt kontroll finns för alla potentiella faror.

Används externa transportfirmor ska dessa vara registrerade hos Jordbruksverket samt väl införstådda med dessa branschriktlinjer gällande transporter. Baserat på en faroanalys bör regelbundna revisioner utföras hos den externa transportfirman.

3.6 Plan för sanering

Efter en allvarligare incident och där en sanering måste ske, t ex efter salmonellafynd, bör en noggrann saneringsplan arbetas fram tillsammans med personer med rätt kompetens. Planen ska vara anpassad till den specifika anläggningen, eftersom varje anläggning skiljer sig markant åt beroende på vilket

foder respektive foderråvara som tillverkas, ålder på anläggningen, utrustning med mera.

Saneringen kan delas in i följande generella steg:

1. Att definiera vilka delar av anläggningen som är aktuella för sanering genom att lokalisera smittan/föroreningen genom en inledande provtagning.
2. Systemet töms på foder.
3. Lös utrustning och nedmonterade delar flyttas till särskild saneringsplats eller destrueras.
4. En noggrann mekanisk rengöring av fodersystem och dess omgivning utförs.
5. Är saneringen mot ett smittsamt ämne kan en kemisk desinfektion med lämpligt desinfektionsmedel behövas. För att desinfektionen ska bli lyckad är det viktigt att ta kontakt med rätt kompetens, från t ex ett välrenommerat saneringsföretag.

OBS! Det föreligger en principiell skillnad för hur en sanering utförs beroende på vilken typ av produkt som tillverkas – torr eller blöt. Vid sanering av lokaler där det tillverkas ett torrt foder är det direkt olämpligt att rengöra med vatten. För mer information gällande fynd av salmonella vid fodertillverkning, se ”[Nationella branschriktlinjer för provtagning för övervakning av salmonella i fodertillverkning och åtgärder i händelse av fynd](#)”. Hos företaget som tillverkar en blöt foderråvara kan sanering ske genom sköljning och därefter diskrengöring med varmvatten av ledningar, tankar och dylikt.

4 Nationella branschriktlinjer för foder- inklusive foderråvaruproducenter

För att snabbt komma till relevant lagtext under respektive punkt i kapitel fyra så finns det länkar under ”Lagstöd”.

4.1 Anmälan för registrering/godkännande av foderanläggning

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005 SJVFS 2018:33](#)

Foderföretagare ska anmäla de foderanläggningar som de ansvarar för och som är verksamma inom något steg av produktion, bearbetning, lagring, transport eller distribution av foder. Anmälan kan göras via Jordbruksverkets e-tjänst eller på [blanketten D7](#) (fodertillverkare och importörer) eller på [blankett D187](#) (blandartjänst, transportörer eller den som lagrar foder för livsmedelsproducerande djur) senast 15 dagar innan verksamheten påbörjas.

Vid större ändringar i verksamheten eller vid nedläggning av en anläggning ska detta anmälas till Jordbruksverket senast 15 dagar innan ändringen genomförs.

För följande foderhantering krävs det också att Jordbruksverket godkänner anläggningen där produkterna hanteras:

- Tillverkare av fodertillsatser
 - Samtliga tillsatser i gruppen Näringstillsatser
 - Samtliga tillsatser i gruppen Zootekniska tillsatser
 - Gruppen Tekniska tillsatser: Samtliga tillsatser med en angiven högsta tillåtna halt tillhörande den funktionella gruppen ”antioxidanter”
 - Gruppen Organoleptiska tillsatser: Karettonider och xantophyller

- Tillverkare av förblandningar
 - Gruppen Näringstillsatser: A- och D-vitaminer, koppar (Cu) och selen (Se)
 - Gruppen Zootekniska tillsatser: Samtliga tillsatser tillhörande den funktionella gruppen ”andra zootekniska tillsatser”
 - Samtliga tillsatser i gruppen Koccidiostatika och Histomonostatika

- Tillverkare av foderblandningar
 - Gruppen Zootekniska tillsatser: Samtliga tillsatser tillhörande den funktionella gruppen ”andra zootekniska tillsatser”
 - Samtliga tillsatser i gruppen Koccidiostatika och Histomonostatika

- Dessutom krävs godkännande vid:
 - Inblandning av läkemedel i foder samt vid lagring av foder innehållandes läkemedel
 - Lagring av läkemedel (tillstånd från Läkemedelsverket)
 - Inblandning av fiskmjöl, di- och trikalцийfosfat, blod och blodprodukter i foderblandningar
 - Lagring av bearbetat animaliskt protein, som är infört från andra länder, på foderanläggningen
 - Bearbetning av vegetabilisk råolja (utom de som omfattas av förordning (EG) nr 852/2004)
 - Oleokemisk tillverkning av fettsyror
 - Tillverkning av biodiesel
 - Blandning av fett

Tänk på att vara ute i god tid för godkännande då handläggningstiden hos Jordbruksverket kan ta ett tag.

4.2 Utformning av produktionslokaler och processutrustning

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

Produktionslokaler ska planeras och utformas med särskild hänsyn till fodersäkerheten så att kontamination från omgivningen undviks och så att rengöring underlättas. Utformning, storlek och placering av lokaler, materialval, konstruktion och inredning samt placering av utrustning ska väljas med hänsyn till fodersäkerheten.

Utformningen av lokalerna ska vara sådan att risk för ansamling av damm och smuts, tillväxt av mikroorganismer, avgivande av partiklar eller kemiska ämnen, korrosion eller kondensbildning som i sin tur kan kontaminera produkterna ska minimeras. Detta kan bl.a. ske genom adekvata materialval och konstruktioner.

Lokaler ska vara lätta att underhålla, rengöra och om nödvändigt desinficera. Lokaler ska utformas så att skadedjursproblem förebyggs. Tillräcklig belysning ska finnas i lokalerna.

Risker med glas och hårdplast i t.ex. lampor och fönsterglas ska beaktas.

För att undvika kontamination av behandlad vara med obehandlad råvara ska hantering av behandlad och obehandlad produkt ske väl åtskilt. Kontaminationsrisk från lastbärare och annan utrustning ska värderas och beaktas.

Brunnar och avlopp bör bara finnas i lokaler som kan våtrengöras. De ska vara hela, täckta, lätta att rengöra och användas regelbundet så att de inte torkar.

4.3 Processbeskrivning och flödesschema

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 178/2002](#)

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

Processbeskrivningen ska vara skriftlig och innehålla alla relevanta uppgifter som behövs för att få en uppfattning om tillverkningen av ett specifikt foder eller en foderråvara. Den ska omfatta en beskrivning av alla de hanteringssteg som finns med uppgift om ursprungsmaterial, tillsatser och processhjälpmedel samt temperaturer och uppehållstider vid olika processteg. De olika hanteringsstegen ska placeras in i ett flödesschema, från ursprungsmaterial till färdigt foder respektive foderråvara. Flödesschemat används för att kartlägga känsliga och kritiska steg i hanteringskedjan enligt HACCP-principerna, se även [punkt 4.9](#).

Åtgärder måste vidtas för att bekräfta att verksamheten överensstämmer med flödesschemat och processbeskrivningen i alla led och vid alla tidpunkter och när så behövs skall flödesschemat/processbeskrivningen ändras. Bekräftelse att flödesschemat/process-beskrivningen är korrekt skall erhållas av person/personer med nödvändig kunskap om de faktiska processförhållandena.

För mer information angående processbeskrivning och flödesschema, se [Livsmedelsverkets översättning \(2005-02-01\) av Codex dokument om allmänna principer för livsmedelshygien inklusive HACCP¹](#)

4.4 Personal och kompetens

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

Ledningen ansvarar för att det finns tillräckligt med personal, samt att personalen som har arbetsuppgifter som kan påverka fodersäkerheten har kunskaper om foderhygien, hygieniska risker och dess konsekvenser. Vidare krävs förståelse hos alla för vikten av förebyggande rutiner och hur sådana tillämpas i det dagliga arbetet, så att alla arbetsuppgifter kan genomföras på ett sätt som säkerställer hygien. För att säkerställa detta ska det för all personal finnas en tydlig, skriftlig information om arbetsuppgifter, ansvarsområden och befogenheter.

En person på företaget skall finnas som ansvarar för produktionen. Denna ska se till så att de olika stegen i produktionen utförs enligt på förhand upprättade skriftliga förfaranden och anvisningar, för att säkerställa och styra kontrollen av tillverkningsprocessens kritiska moment. På företaget skall det även finnas en person som är ansvarig för kvalitetskontrollen, se [punkt 4.18](#).

Utbildningsbehov ska identifieras och dokumenteras individuellt för alla i personalen. Utbildningsplaner ska fastställas och genomföras. Samlad dokumentation av utbildningar för varje person bör finnas (se [bilaga 2](#)). Personer som arbetar i tillverkningen eller med hantering av råvaror och produkter eller som på annat sätt kommer i kontakt med foder/foderråvaror eller som arbetar med moment i kedjan som kan påverka den hygieniska kvaliteten ska ha utbildats på lämpligt sätt i grundläggande foderhygien.

Övergripande planer för utbildning i samband med nyanställning och för fortbildning ska finnas för dessa personalkategorier. För korttidsanställda, t.ex. semestervikarier gäller att de måste få tydlig och tillräcklig information för att

¹ FN-dokument CAC/RCP 1-1969, Rev. 4 (2003)

kunna genomföra sin uppgift på ett säkert sätt. Personal som upprättar, underhåller och genomför HACCP- analyser ska utbildas i principerna för HACCP.

4.5 Tillgång till ett kvalificerat laboratorium

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)
[SJVFS 2018:33](#)

Analysverksamhet är ett verktyg i hygien- och kvalitetsarbetet. Analyser används för:

- *Styrande mätningar.* Grunden i hygien- och kvalitetssystemet är möjligheten att kunna styra produktionen så att fodersäkerheten och redligheten säkerställs.
- *Verifierande mätningar.* Verifierande analyser görs som efterkontroll för att visa att styrningen har fungerat.

Analysarbetet ska läggas upp på sådant sätt att korrekta mätvärden erhålls ur redlighets- och säkerhetssynpunkt.

Normalt används tre huvudgrupper av analyser:

- fysikaliska analyser
- kemiska analyser
- mikrobiologiska analyser

Dessa ställer olika typer av krav avseende provtagning, genomförande av analys och tolkning av resultat.

Analyser kan antingen genomföras av foderproducenten (på eget laboratorium och/eller i driften), på annat laboratorium inom företaget eller av externt laboratorium.

4.6 Rutiner och frekvenser för inspektion, rengöring och underhåll

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

Fungerande utrustning och lokaler är en förutsättning för hygienisk produktion. Planerat underhåll är därför viktigt och system för förebyggande underhåll ska finnas.

Planering av och rutiner för underhåll av lokaler och utrustning ska baseras på beprövad erfarenhet och faroanalys.

Regelbunden inspektion av kritiska styrpunkter i produktionsmiljön (identifierade i enlighet med punkt 4.9) ska genomföras. Rutiner och frekvenser ska beskrivas/dokumenteras för olika objekt.

Särskild vikt läggs vid att identifiera och underhålla kritisk utrustning och hantering, som t ex vid kylning av varm och fuktig vara där lätt kondens kan uppstå.

Fodersäkerheten måste bibehållas i samband med underhåll, nyinstallation och ombyggnation, där det gäller att företaget har klara rutiner för t ex extern personal så att de är insatta i och följer företagets hygienrutiner.

4.7 Bekämpningsprogram för skadedjur och insekter

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

Ett skadedjursprogram för att förebygga förekomst och bekämpning av skadedjur och insekter skall finnas. Skadedjursprogrammet ska utarbetas tillsammans med en kompetent firma eller av behörig person på foderföretaget. Arbetsrutiner ska dokumenteras samt resultat och vidtagna åtgärder journalföras (se [bilaga 2](#)). Regler för hur bekämpning får ske ska finnas.

4.8 Specifikationer för ursprungsmaterial, tillsatser och processhjälpmedel

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 178/2002](#)

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

Inköpta varor kan vara avgörande för fodrets total kvalitet. Av denna anledning är det viktigt att krav ställs på leverantörer av insatsvaror så att de har en lämplig egenkontroll och att de gärna någon gång besöks som ett led i egenkontrollen. Kvalitets-/miljöstörningar beroende på fel eller avvikelser i inköpta produkter kan leda till störningar i den egna produktionen eller till en försämrad fodersäkerhet.

För att förebygga detta skall specifikationer finnas som omfattar kemiska, mikrobiologiska och andra parametrar av betydelse för fodersäkerheten. Specifikationen har till syfte att beskriva och säkerställa att ursprungsmaterialen, tillsatserna och processhjälpmedlen har en hög och jämn kvalitet. För att uppnå detta skall underleverantörer med HACCP-program väljas förutom vid inköp från foderföretag inom primärproduktion av foder där normalt detta krav inte ställs.

Foderföretaget ansvarar för att produkten den levererar ut är säkert och skall via faroanalysen i enlighet med HACCP (se [punkt 4.9](#)) bedöma och övervaka risken för förekomst av förbjudet foder, främmande ämnen och andra kontaminanter i inkommande ursprungsmaterial, tillsatser och processhjälpmedel samt säkerställa att dessa kommer ifrån en registrerad/godkänd foderanläggning (se [Jordbruksverkets webbtjänst](#)). Ursprungsmaterial, tillsatser och processhjälpmedel som inte är lämpliga som foder skall hanteras på lämpligt sätt och inte användas som foder.

4.9 Identifikation av risker i produktionen i enlighet med HACCP-principer

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 178/2002](#)

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

HACCP-systemet (Hazard Analysis and Critical Control Points), vilar på en vetenskaplig grund och är systematiskt. Det identifierar specifika faror och åtgärder för kontroll av dessa för att säkerställa fodersäkerheten. HACCP är ett verktyg för att värdera faror och etablera styrsystem som inriktas på förebyggande åtgärder snarare än att huvudsakligen förlita sig på test av slutprodukt. Varje HACCP-system kan anpassas till förändringar, som förbättrad utformning av utrustning, bearbetningsteknik eller teknologisk utveckling.

En framgångsrik tillämpning av HACCP kräver ett helhjärtat engagemang och att både ledning och personal deltar i arbetet. Det krävs också ett tvärvetenskapligt angreppssätt samt att ledning och personal har nödvändiga kunskaper och färdigheter om HACCP. Små och/eller mindre utvecklade företag som inte har de resurser och den nödvändiga expertis som krävs för utveckling och införande av en effektiv HACCP-plan, kan inhämta expertråd från annat håll.

Ett HACCP-system består av sju principer:

- **Princip 1**
Identifiera de faror som måste förebyggas, elimineras eller reduceras till en acceptabel nivå
- **Princip 2**
Bestäm kritiska styrpunkter, CCP
- **Princip 3**
Fastställ kritisk(a) gräns(er)
- **Princip 4**
Skapa ett system för övervakning av CCP

- **Princip 5**
Fastställ vilken korrigerande åtgärd som ska vidtas när övervakning indikerar att en viss CCP inte är under kontroll
- **Princip 6**
Fastställ verifieringsmetoder för att bekräfta att HACCP-systemet fungerar effektivt
- **Princip 7**
Fastställ dokumentation över alla rutiner och journaler som krävs för dessa principer och tillämpningen av dem.

Enligt [Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#) om fastställande av krav för foderhygien skall varje foderföretagare (förutom primärproducenter som bedriver verksamhet som anges i artikel 5.1 i förordning (EG) nr 183/2005) inrätta, genomföra och upprätthålla ett skriftligt förfarande som grundar sig på HACCP-principerna.

För mer information angående HACCP och framtagande av HACCP-plan, se [Livsmedelsverkets översättning \(2005-02-01\) av Codex dokument om allmänna principer för livsmedelshygien inklusive HACCP²](#)

4.10 Produktinformation

Lagstöd:

[SJVFS 2018:33](#)

[SJVFS 2006:84 \(omtryck 2014:43\)](#)

[Kommissionens förordning \(EU\) nr 142/2011](#)

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 767/2009](#)

Alla foderråvaror samt allt tillverkat foder ska åtföljas av eller bära vederbörlig information för att nästa person i foderkedjan ska kunna hantera, presentera, lagra, bereda och använda produkten säkert och korrekt. Benämning eller tilläggsbeskrivning får inte vara vilseledande beträffande foderråvarans/fodrets verkliga identitet. Det ska av produktinformationen för foderråvaran/fodret framgå för vilket/vilka djurslag eller djurkategorier foderråvaran/fodret är avsett för samt hur den bör hanteras/ användas.

Då animaliska biprodukter används i tillverkningen ska handelsdokument medfölja. Handelsdokumentet ska upprättas i enlighet med [förordning \(EU\) nr 142/2011](#). Vid förflyttning av animaliska produkter mellan EU-länder eller import från länder utanför EU finns i vissa fall krav på att förflyttningen ska registreras i Traces. För mer information, se [Jordbruksverkets hemsida gällande ”Traces”](#).

² FN-dokument CAC/RCP 1-1969, Rev. 4 (2003)

För vissa foderråvaror bestående av animaliska biprodukter kan det finnas restriktioner och kvalifikationer för mottagaren, där mottagaren måste vara godkänd före inblandning av produkten. Det är mottagaren som är ansvarig för att detta sker. För mer information, se [SJVFS 2006:84 \(omtryck 2014:43\)](#) och [Kommissionens förordning \(EU\) nr 142/2011](#).

4.11 Spårbarhet för ursprungsmaterial och sålt foder resp. foderråvara

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 178/2002](#)

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

System för spårbarhet ska enligt lagstiftningen upprättas och tillämpas i anläggningen (enligt förordning (EG) nr 178/2002). För den enskilde foderföretagaren sträcker sig skyldigheten från den fysiska eller juridiska personen omedelbart före till företaget omedelbart efter i foderkedjan. Spårbarhet ska dokumenteras ett led bakåt och ett led framåt (se [bilaga 2](#)). Det ska säkerställas att leverantörer av ursprungsmaterial, ingredienser, processhjälpmedel och råmaterial tillämpar motsvarande grad av spårbarhet. Både importör och transportör omfattas av kravet på spårbarhet.

Ytterligare information om spårbarhet finns i kommissionens vägledning till EG-förordning nr 178/2002 – ”[Vägledning för tillämpningen av artiklarna 11, 12, 14, 17, 18, 19 och 20 i förordning \(EG\) nr 178/2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning](#)”.

4.12 Rutiner för uppföljning vid reklamation från kund

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 om fastställande av krav för foderhygien skall foderföretagare upprätta ett system för registrering och behandling av reklamationer. Ifall det visar sig nödvändigt, skall ett system finnas för att snabbt kunna återkalla produkter som gått ut. Det skall även finnas ett skriftligt förfarande som preciserar vad som händer med de återkallade produkterna.

Ifall en foderföretagare anser eller har skäl att anta att ett ursprungsmaterial, en foderråvara eller ett foder som har importerats, producerats, bearbetats, framställts eller distribuerats inte uppfyller kraven för fodersäkerhet ska denna omedelbart

dras tillbaka från marknaden samt så ska Jordbruksverket kontaktas (se även [punkt 3.3](#)).

4.13 Referensprov

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

Från riskråvaror och från varje parti av produkter som tillverkas och släpps ut på marknaden eller (vid kontinuerlig produktion) från varje definierad del av produktionen skall prover tas i tillräcklig mängd, enligt ett förfarande som tillverkaren angivit på förhand, och bevaras för att säkerställa spårning. Proverna skall förseglas och märkas så att de lätt kan identifieras. De skall bevaras under sådana lagringsförhållanden att onormala förändringar av provets sammansättning eller försämring förhindras. Proverna skall finnas tillgängliga så länge som anses lämpligt beroende på den användning för vilket fodret släpps ut på marknaden.

När det gäller djurfoder för icke livsmedelsproducerande djur behöver tillverkaren av djurfodret endast behålla prover tagna på den färdiga produkten.

4.14 Transport

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

Transporter av foder eller foderråvaror (på bil, tåg, båt eller flyg) ska vara lämpliga för ändamålet och följande punkter ska beaktas:

- Transportören ska vara anmäld som transportör hos Jordbruksverket på blankett [D187](#), se även [punkt 4.1](#) Alla registrerade transportörer hittas på [Jordbruksverkets webbtjänst](#). Undantaget är primärproducenter som själv hämtar foder/foderråvara, utan då räcker det att deras foderanläggning är anmäld till Jordbruksverket.
- Bearbetade foderråvaror ska hållas skilt från obearbetat ursprungsmaterial eller obearbetade foderråvaror.
- Foder ska lagras och transporteras i lämpliga behållare och personal ska finnas som inspekterar lastutrymmet innan lastning. Lastutrymmet ska vara rent, torrt (ifall nödvändigt), och luktfritt samt fritt från eventuella föroreningar från tidigare laster eller rengöringsmedel. De utförda inspektionerna ska dokumenteras.
- Dokumentation ska finnas som visar på de tre senaste lasterna (för varje lastutrymme vid olika typer av laster) samt vilken eventuell rengöring som utförts däremellan.

- Vid bulktransport ska rengöringen vara utförd i enlighet med [Bilaga 1](#) samt vara dokumenterad³.
- Om ett lastfordon har olika lastutrymmen ska de vara tydligt identifierade och märkta för att förhindra förväxling eller korskontaminering mellan olika produkter.
- Transportören ska skydda lastutrymmen mot regn och andra föroreningar baserat på en faroanalys.
- Verifierande kontroller, avvikelser samt, vid behov, korrigerande åtgärder ska vara skriftliga.
- För att kunna garantera spårbarheten ska all dokumentation arkiveras under lämplig tid (se [bilaga 2](#)).

När kunden ansvarar för transporten ska kunden kontaktas ifall transporten inte uppfyller ovan ställda krav gällande transportmedlet. Vid dessa tillfällen ska ett skriftligt lastningstillstånd fås från kunden innan lastning får påbörjas⁴.

4.15 Provtagning och analys

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 178/2002](#)

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 396/2005](#)

[Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG](#)

[SJVFS 2018:33](#)

Det måste finnas en person hos foderproducenten som är ansvarig för och har kompetens att tolka resultat av analyser. Det måste också finnas kompetens på företaget om hur provtagning ska gå till för olika ändamål. Kompetenskraven för olika arbetsuppgifter avseende provtagning och analys bör vara definierade och beskrivna.

Skrivna instruktioner för hur provtagning ska gå till för olika ändamål ska finnas. Dessa ska säkerställa:

- Att uttagna prov är representativa med hänsyn till ändamålet
- Provet inte kontamineras i samband med provtagningen

Det är önskvärt att dokumentation av resultat ska ske på ett sådant sätt att man kan följa trender. Detta ger en möjlighet att bedöma avvikelser från ställda normer i

³ Ej lagkrav men branschens rekommendationer.

⁴ Ej lagkrav men branschens rekommendationer.

förhållande till trenden. Trender bör analyseras även om uppsatta gränsvärden inte överskrids.

Resultat ska tolkas med hänsyn till provtagnings- och analysförutsättningarna. Analysarbetet är inte avslutat förrän resultatet förmedlats till en ansvarig person. Resultatförmedling kan ske i form av avvikelserapportering eller trendkurvor. Avvikelse­rapportering ska ske skriftligt.

Vid kännedom eller misstanke om överskridande av lagstadgade gränsvärden vidtas åtgärder och kunder som mottagit foderråvaran respektive foderprodukten samt kontrollmyndigheten informeras. Alla vidtagna åtgärder dokumenteras. Lagstadgade gränsvärden för främmande ämnen i foder, åtgärdsgränser samt riktvärden för hygienisk kvalitet finns i [Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG](#) samt i allmänna råd till Statens jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd om foder ([SJVFS 2018:33](#)).

4.16 Rutiner för att förebygga förväxling eller korskontaminering mellan undermålig och prima vara

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

Rutiner skall finnas för att förebygga förväxling eller korskontaminering mellan undermåligt och prima foder resp. foderråvara samt för hantering av avfall och produkter som inte är avsedda för foderändamål så att de inte medför några risker för foderprodukten. Skrivna regler ska finnas för åtgärder, med hänsyn till fodersäkerhet, vid avvikelser i olika fall såsom:

- Om produkten finns kvar på foderföretaget
- Om produkten nått ut till gård/kund

Det ska även finnas en nedtecknad plan för hur bortskaffande (eventuell bearbetning) av undermåligt ursprungsmaterial, foderråvaror, foder eller återtaget foder samt foderråvaror ska hanteras.

4.17 Regelbunden uppdatering av kontrollprogrammet

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

Rutiner för regelbunden översyn av kontrollprogrammet skall finnas. En revidering av HACCP-systemets funktion skall utföras minst en gång var tredje år samt vid förändringar som bedöms påverka fodersäkerheten på företaget (modifieringar i process, recept, ombyggnationer, ändrat produktflöde etc.) eller om det kommer

fram nya vetenskapliga fakta. Om systemet visar på att fodersäkerheten inte uppfylls skall en modifiering göras.

4.18 Ansvarig person/befattning för fodersäkerhetsarbetet

Lagstöd:

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005](#)

En person på företaget skall finnas som är ansvarig för fodersäkerhetsarbetet. Denna person skall även se till att HACCP-systemet fungerar och att korrigerande åtgärder vidtas vid behov samt dokumenteras.

5 Revidering och uppdatering av branschriktlinjer

VFK ombesörjer att en årlig översyn av branschriktlinjerna sker och vid behov revideras.

Bilaga 1. Rengöringskrav för olika produktkategorier av föregående last (går utöver gällande lagstiftning, ej granskade av Jordbruksverket)

Foder ska lagras och transporteras i lämpliga behållare och personal ska finnas som inspekterar lastutrymmet innan lastning. Lastutrymmet ska vara rent, torrt (ifall nödvändigt), och luktfritt samt fritt från eventuella föroreningar från tidigare laster eller rengöringsmedel. Beroende på tidigare last finns fem olika slag av rengöringskrav. Om nuvarande och tidigare last består av en och samma fodertyp får enklare rengöring tillämpas.

Tabell 1: Rengöringskrav för olika produktkategorier av föregående last

Tillvägagångssätt	Utförande
<p>A. <i>Torr rengöring</i></p>	<p>Tillämpas när tre föregående laster inte kan innebära någon smittrisk till foderprodukten</p> <p>Viktigt att tänka på:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Torr rengöring med hjälp av industriell dammsugare (att föredra) eller tryckluft (undvik i största mån dammbildning). 2. Manuell torr rengöring av svåråtkomliga ytor (hörn, kanter etc.) med borste/kvast eller liknande. <p>Om rester av föregående laster iaktas efter utförd torrensöring ska torrensöringen kompletteras med lämplig form av våt rengöring (se nedan).</p>
<p>B. <i>Våt rengöring med vatten</i></p>	<p>Tillämpas om föregående last inte innebär någon mikrobiologisk risk, för flytande foder/foderråvaror med fetthalt understigande 6 % samt om det finns spår från föregående last/laster som inte går att avlägsna med tillvägagångssätt A.</p> <p>Viktigt att tänka på:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Eventuella rester av föregående last ska avlägsnas (så långt det går) med en lämplig torr rengöringsmetod innan vatten används. 2. Sprid små vattenmängder (kallt eller varmt ifall det bedöms lämpligare) på rengöringsytan, i synnerhet på svåråtkomliga ytor (hörn, kanter etc.). Använd vid behov borste/kvast eller liknande för att avlägsna produktrester som sitter fast. 3. Använd högtrycksvätt för att rengöra hela ytan, kontrollera noga att vattnet når svåråtkomliga ytor (hörn, kanter o dyl). Vattentryck ska vara minst 25 bar. Om det finns produktrester som sitter fast eller om föregående last/laster var en lantbrukskemikalie (t.ex. konstgödsel) använd vatten med en temperatur på minst 60° C (med syftet att lättare lösa eventuella kemikalierester). Rengöringsytan ska lätt kunna dräneras. 4. Låt torka helt (med hjälp av varmluft om det bedöms lämpligt).
<p>C. <i>Våt rengöring med vatten och rengörings-medel</i></p>	<p>Tillämpas om föregående last inte innebär någon mikrobiologisk risk, för flytande foder/foderråvaror med fetthalt ≥ 6 % samt om det finns spår från föregående last/laster som inte går att rengöra med tillvägagångssätt B.</p> <p>Viktigt att tänka på:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Eventuella rester av föregående last ska avlägsnas (så långt det går) med en lämplig torr rengöringsmetod innan vatten och rengöringsmedel används. 2. Sprid varmt vatten med en temperatur på ca 60° C på rengöringsytan, i synnerhet på svåråtkomliga ytor (hörn, kanter etc.). Använd vid behov borste/kvast eller liknande för att avlägsna produktrester som sitter fast.

Tillvägagångssätt	Utförande
<p>D. Våt rengöring med vatten, rengöringsmedel och desinfektionsmedel</p>	<p>Var noga att inte använda vatten med en temperatur mycket högre än 60° C (risk för att proteiner koagulerar och fäster sig till ytan).</p> <ol style="list-style-type: none"> Använd lämpligt rengöringsmedel och följ tillverkarens anvisningar. Rengöringssystem såsom t.ex. CIP (Clean-In-Place-system) får användas om det är möjligt, kontrollera att rengöringen även når svåråtkomliga ytor, komplettera med manuell rengöring vid behov. Skölj bort rengöringsmedlet med vatten som har en temperatur på minst 60° C. Kontrollera regelbundet med lämplig metod (t ex pH-mätning vid användning av syra) att det inte finns rengöringsmedelsrester kvar efter avslutad rengöring. Låt torka upp helt (med hjälp av varmluft om det bedöms lämpligt) ifall transporten ska användas för torra foderråvaror. <p>Tillämpas om föregående last kunnat utgöra en mikrobiologisk risk (t ex misstanke om/påvisad Salmonella, synliga tecken på förruttnelse, förekomst av skadedjur osv.).</p> <p>Viktigt att tänka på:</p> <ol style="list-style-type: none"> Tillämpa steg 1-4 för tillvägagångssätt C. Var försiktig med att inte sprida eventuell smitta och vidta nödvändiga åtgärder vid avfallshantering! Använd lämpligt desinfektionsmedel och följ tillverkarens anvisningar. Medlet ska vara lämpat för foder/livsmedelsindustri och den önskade effekten ska vara bevisad. Vänligen observera att det normalt krävs minst 5 min kontakttid för att uppnå önskad desinfektionseffekt. Skölj bort desinfektionsmedelsrester med vatten. Eventuella rester av desinfektionsmedlet bör elimineras så långt det går. Om nödvändigt, låt torka helt (med hjälp av varmluft om det bedöms lämpligt). <p>Desinfektionsmedel för torra förhållanden förekommer men dess effektivitet ska vara bevisat på ett trovärdigt sätt.</p>
	<p>Tillämpas för transport av foderråvara från mejeri.</p> <p>Viktigt att tänka på:</p> <ol style="list-style-type: none"> Huvudregeln är att tankbilen ska CIP-diskas med en temperatur på cirka 60° C mellan varje last! Använd lämpliga rengöringsmedel och kör samma program som efter rengöring av opastöriserad mjölk. För produkter som innehåller partiklar som kan sedimentera (t.ex. ostsmulor, fruktkött etc.) ska försköljningar genomföras innan CIP-disk Efter disk verifieras resultatet genom t.ex. visuell kontroll av bilen samt t.ex. kontroll av sista sköljvattnet. Beroende på tidigare foderråvara kan undantag medges från disk mellan varje last, med tydliga skriftliga regler baserade på en riskbedömning.

Tabell 2: Vägledning för vilket tillvägagångssätt ovan som ska användas

Föregående last	Tillvägagångssätt
1. Material som kan vara direkt skadligt för djur (t.ex. farosymbolmärkta kemikalier eller tomemballage av dessa, avloppsslam, vassa främmande föremål mm)	Foder får ej transporteras ¹
1. ABP kategori 1-2 (definition enligt förordning (EG) nr 1069/2009 och förordning (EU) nr 142/2011)	Foder får ej transporteras ¹
1. ABP kategori 3 (definition enligt förordning (EG) nr 1069/2009 och förordning (EU) nr 142/2011)	Foder får transporteras enligt bestämmelser i förordning (EU) nr 142/2011
1. Pastöriserade mejeriprodukter	E
1. Fasta och flytande material som kan utgöra en mikrobiologisk risk (t.ex. misstanke om/ påvisad Salmonella, synliga tecken på förruttelse, förekomst av skadedjur osv.)	D
1. Fasta och flytande material som inte innebär någon mikrobiologisk risk men eventuell förekomst av oönskade kemiska ämnen.	C
2. Vattenlösligt material.	
3. Material med fetthalt ≥ 6 %.	
4. Material som lätt fäster sig till ytan.	
1. Fasta och flytande material som inte innebär någon mikrobiologisk risk men eventuell förekomst av vattenlösliga oönskade kemiska ämnen.	B
2. Material med fetthalt < 6 % men som lätt kan fästa sig till ytan.	
1. Fast material som inte innebär någon mikrobiologisk risk och utan vetskap/misstanke om eventuella oönskade kemiska ämnen och sunt i övrigt.	A

¹ För att friförklara transporten, kontakta Jordbruksverket för mer information.

Bilaga 2. Sammanfattning över krav gällande dokumentation

Tabellen nedan sammanfattar vilken dokumentation som ska föras för att uppfylla kraven för livsmedels- och fodersäkerhet kopplat till punkterna som tas upp i branschriktlinjerna. I vissa fall anger lagstiftningen hur lång tid dokumentationen skall sparas. När lagstiftningen inte anger detta har branschen rekommenderat en lämplig tid. Observera att det finns allmänna rekommendationer från EU-kommissionen att spara dokumentation i 5 år.

Tabell 3: Sammanfattning över krav gällande dokumentation

Hänvisning till nr i riktlinjerna ovan	Dokumentation	Tid (tillgängliga)	Lagstiftning
4.4	Personalens behörighet/kompetens	Hela anställningstiden	(EG) nr 183/2005
4.6	Rengöringsjournaler	2 år ¹	(EG) nr 183/2005
4.7	Rapporter från skadedjursbekämpning	5 år	(EG) nr 183/2005
4.8	Specifikationer från leverantörer	Giltiga specifikationer/ max 3 år gamla ¹	(EG) nr 183/2005
4.10	Handelsdokument vid leverans av animaliska biprodukter som används som foder	2 år	(EG) nr 1069/2009 (EU) nr 142/2011
4.11	Spårbarhet	5 år	(EG) nr 178/2002 (EG) nr 183/2005
4.11	Spårbarhet (läkemedelsinblandning)	3 år	SJVFS 2018:33
4.12	Reklamationer	5 år	(EG) nr 183/2005
4.14	Transport	5 år	(EG) nr 183/2005
4.15 (och 4.5)	Alla resultat från analyser och kontroller som kan påverka fodersäkerheten. Kalibreringar av analysinstrument.	5 år	(EG) nr 178/2002 (EG) nr 183/2005

1 – Branschens rekommendationer

VFK – Föreningen Veterinär Foderkontroll...

... är en sammanslutning av foder och foderråvaruproducenter med högt ställda krav på levererade foderprodukter. VFK arbetar förebyggande och på frivillig bas för att stärka kvaliteten på medlemsföretagens foderprodukter, varav huvuddelen av medlemmarna utgörs av livsmedelsföretag som även tillverkar foderråvaror.

VFK – Veterinär Foderkontroll

VFK – The Association for Safe Feed

Box 734, 531 17 Lidköping

Hemsida: www.vfk.se